

Johannes Arndt

född 1555, död 1621, präst, teolog, generalsuperintendent i Celle, Tyskland. En av alla tiders mest lästa uppbyggelseförfattare.

Sin sista predikan höll han den 3 maj 1621 i Celle över orden i Davids 126 psalm: "De som så med tårar skola skörda med jubel." Hela vintern hade han lidit av stor trötthet och umgåtts med dödstankar. När han nu den 3 maj kom från kyrkan, sade han till sin hustru: "Nu har jag hållit min likpredikan." Samma dag måste han inta sängen. Den 11 maj på kvällen bad han: "Herre, gå icke till doms med din tjänare", o s v (Ps 143). Då svarade man honom med orden i Joh 5:24: "Den som hör Kristi ord och tror den som har sänt honom, har det eviga livet och kommer icke under någon dom." Vid dessa ord föll han i sömn, sov en liten stund, vaknade åter och sade: "Vi sågo hans härlighet, såsom en enfödd Sons härlighet ifrån sin Fader, full av nåd o sanning (Joh 1:14)." Hans hustru frågade honom, när han hade sett den härligheten. Han svarade: "Nu har jag sett den. A, vilken härlighet. Det är den härlighet som intet öga sett och intet öra hört och som i ingen människas hjärta har kunnat uppstiga. Den härligheten har jag sett."

Samma kväll, när klockan slagit åtta, frågade han vad klockan slagit. Likaså vid nioslaget. Därefter, strax efter klockan nio, sade han: "Nu har jag övervunnit."

Det blev hans sista ord.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - HERDAR, LÄRARE OCH ANDLIGA LEDARE)